

det Blit temmelig klart, at den er lig Kul i Sammenligning med de Offre, der bringes. Jeg skal ikke nærmere komme ind derpaa; jeg har blot villet udtale dette, fordi jeg tror, der vil være Enighed om at Nar at fremdrage de finansielle Bønskeligheder stærkere end tidligere og tillige igjennem Behandlingen af disse Lovforslag at arbejde hen til, at vi ethvert Fald ikke komme op, men mulig kunne komme ned med de militære Udgifter. Jeg skal altså indfræmte mig hertil, og jeg har da med det Samme udtalt mig om de andre Lovforslag, der her forelægges, idet det er Flertallets Mening, at de alle bør gaa til 2den Behandling og alle til Udvalg.

Jungersen: Naar man ser paa denne Dagsorden, vi i Dag have til Behandling, kunde man fristes til at spørge: Mon det er alvorligt ment fra den høie Regjerings Side med at forelægge Thinget samtlige disse Forslag, som vi i Dag have til Behandling? Jeg kan forstaa, om det er alvorligt ment fra de to militære Ministres Side. De ere jo opvagne under militære Forhold, de leve, aande og virke i disse Forhold, og jeg kan forstaa, om de virkelig mene det alvorligt med, hvad de forelægge for det høie Thing, saa meget mere som deres Livsopdragelse helt fra først af paa en Maade har været indviet til disse Forhold, de have om jeg maa udtrykke mig saa, indtaget Militarismen med Modermaalen. Man ser jo ogsaa, at deres Opgave foruden at sigte paa, hvad der vedrører Militærkøbet herhjemme, er at underbygge gjennem Repræsentanter i Udlandet, hvorledes Udlandet bedst er i Stand til at udvikle sine Forhold paa det militære Omraade. Disse Repræsentanter komme saa hjem, afgive naturligvis en Beretning til de Herrer Ministre, og derved fremmes og udvikles Tanken om, at Landets Vel ene og alene afhænger af de militære Foranstaltninger. Derimod ser jeg ikke Sagen paa denne Maade, naar jeg ser hen til de civile Ministre. Skulde vi f. Ex. tænke os, at de her forelæggende Forslag blev vedtagne nogenlunde i den Skikkelse, hvori de ere forelagte, stiller det sig for mig saaledes, at ikke alene Kassebeholdningen, ikke alene disse Overskud, som vi have samlet sammen i en Række af Nar, vilde være som spåne bort for Vinden, men vi vilde endog saa staa med en temmelig stor Underbalance og komme til at staa med en temmelig stor Gjæld. Da jeg nu ser, at den høitærede Kultusminister er til Stede, vil jeg sige: Hvad maa han f. Ex. mene, han vil faae gjort under disse Forhold med Hensyn til sine Skole- og Kir-

keres reformer, som der har været Tale om i længere Tid? Jeg er nemlig overbevist om, at vi overhovedet ikke kunne komme ind paa disse Reformen, uden at Staten, navnlig hvor det gjælder Skoleopdragsmaalet kommer til at bidrage ikke saa ganske smaa Summer; men hvorledes vil Ministeren finde Midlerne hertil uden gjennem nye Skatter eller muldvis ved Laan, da vi jo hvis de her forelæggende Lovforslag vedtages den Skikkelse, hvori de forelægges, ville staa med en stor Gjæld inden vi kunne gaa til de omtalte Reformen. Hvad vilde ogsaa den ærede Justitsminister tænke, naar han skulde til at forelægge Forslag om en ny Netsreform, en Reform, der naturligvis vilde kræve store Summer af Statskassen, og han saa finder en blom Rasse? Finansministeren staar med Ræksen men der er intet Benge i den; han har nogle Skyldbrev paa Gjæld ud til forskjellige Sider, det er det Hele, han har. Jeg kommer derefter til den høitærede Indenrigsminister, som jeg ikke tvivler om, er en praktisk Mand, der har Interesse for Landbrug, Fiskeri og Industri i det Hele, men Et huses jeg at spørge hos den ærede Minister, nemlig at han ikke kan maatte sine militære Kolleger i Ministeriet. De have faaet Overhaand over ham, og han er ikke i Stand til at gjøre sine Meninger gjældende om, hvad det virkelig er, der bærer Landets Eksistens. Det kan jo nemlig ikke negtes: Hovedgrundstenen, Hovedgrundlaget for vor Tilværelse er alligevel Landbrug, Fiskeri og Industri men jeg ser ikke, at der overhovedet bliver Noget for den høitærede Indenrigsminister i saa Henseende at gjøre. Jeg mindes en Gang, at det ærede Medlem for Vestsjælland (Thommen) sagde i Anledning af Forsvarslovene: Have vi Raad til at lade være med at besøge? Jeg vilde gjerne sige: idet jeg taler om den høitærede Ministers Stilling overfor Besætningsagen: Have vi overhovedet Raad til at besøge? Hvorledes vil Stillingen blive overfor Fremhjælningen af de Indtægtskilder, vi have her i Landet, og som trænge til at kaldes frem? Have vi Raad til at lade dem ligge brat i Fred og ikke komme frem og komme Landets Børn til Gode? Vi se hvert Nar, at der gaar store Skarer Udvandreere over til det fjerne Vesten, fordi de ikke kunne finde tilstrækkelig Anledning her hjemme til at benytte deres Kræfter. Hvorledes ere vi stillede overfor disse Følt, og hvad taber Samfundet, hvad tabe vi i Nationalvelstand ved, at disse Følt drage derover? Det er i Reglen unge kraftige Mand i deres bedste Alder. Vi have opdraget dem fra Børn af, og vi have havt Uleilighed med deres Skoleundervisning og,